

Publicerad 2012-02-23 20:59 av julia.s

jag trodde du hade glömt mig.

H, 1334. Alltid du

Ett sms som får mig att stelna till, som får hela min kropp att frysas i en minut, eller var det i en millisekund, jag vet egentligen inte. Jag vet bara att det kändes som att mitt hjärta hoppade över ett slag och tusen tankar hann cirkulera i mitt huvud innan en till slut verkligen fastnade

"Är det verkligen han, nu, såhär långt efter?"

Och precis efter den tanken, ytterligare en

"Har de gjort slut nu?"

Och det har ni. Ni har gjort slut och det tog en månad för dig att höra av dig och jag raderade ditt nummer för nästan ett år sedan men jag glömmet det inte ändå. Det sitter kvar på näthinnan, 1334 är dina fyra sista siffror, de försvinner inte. De har alltid varit och kommer alltid att vara du. Du bad mig gissa vem det var och jag hann tänka tusen tankar samtidigt som jag bara hann tänka en, och jag hade rätt. Det var du. En månad sen ni gjorde slut och du hör av dig och vill veta om jag lever. Och ja jag lever men det är knappt svarade jag, rakt ut från hjärtat för det är så jag alltid gjort med dig. Berättat rakt ut från hjärtat och du har alltid både skrattat och gråtit med mig.

Jag kommer fortfarande ihåg vårt första telefonsamtal, då du ringde och grät för någon tjejs skull och jag sa alla de rätta orden och du blev till slut gladare och vår vänskap växte och växte och växte. Jag trodde aldrig att den skulle kunna få ett så abrupt slut

Men det fick den och det gjorde så ont i mig.

Och nu hör du av dig igen och det finns vissa personer man aldrig kan säga nej till, som man inte ens vill säga nej till, trots att man kanske borde

Du är en sådan person.

Det har du alltid varit och kommer alltid vara.

1334. Skulle du säga att du älskar mig skulle jag säga det tillbaka. Alltid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren julia.s med Poeter.se id #23294 innehar upphovsrätten